

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Pe un an 500 Lei,

pe o jumătate de an 250 Lei

Abonamentele se plătesc
înainte!

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Proprietar și director: IULIU MAIOR

Redactor: SEVER BARBU

Adresa: BLAJ, jud. Târnava-Mică. Telefon Nr. 68

ANUNȚURI ȘI RECLAME:

Un șir Corp V, adică de lărgimea a doi milimetri, Lei 15
Lărgimea de 1 cm. Lei 60

Zece Mai

... „Zece Mai ne-o fi de-acuma
sfântă zi, căci ea ne-a dat
Domn puternic țării noastre,
libertate și regat“.

Gh. Coșbuc

Neamul nostru, ca și alte neamuri eroice, își are zilele sale de sărbătoare, prilejuri scumpe de înălțare, când sufletul descătusat de grijile mărunte ale vieții, se contopește cu simțirea strămoșilor cari au luptat pentru păstrarea acestui pământ, plămădind România de azi.

Ziua de 10 Mai este una din cele mai mari sărbători naționale ale Românilor. Ea ne reamintește figura măreață a primului nostru rege, câștigarea independenței și ridicarea țării la rangul de regat. Ziua de 10 Mai a rămas pentru noi un izvor nesecat de îndemnuri la unitatea sufletească, o stea călăuzitoare pe drumul înfăptuirilor noastre naționale.

În împrejurările de azi, când vâltoarea războiului a cuprins omenirea întreagă și când în ea au pierit până acum atâția viteji români pentru apărarea pământului strămoșesc, ziua de 10 Mai ne apare ca un simbol (o întrupare) al străduințelor de veacuri ale neamului întreg și al nădejdelor lui pentru viitor.

10 Mai! Simbol al durerilor și suferințelor din care au izvorât înfăptuirile trecute, și simbol al sacrificiilor și speranțelor de mâine! De aceea, astăzi, ne gândim cu adâncă recunoștință la toți aceia care au suferit și s'au jertfit pentru libertatea și unitatea neamului. Ne trec pe dinaintea ochilor toți acei oameni luminați ai vremii și înțelegători ai clipelor grele — începând cu marele Carol I și terminând cu cel din urmă erou jertfit pe altarul patriei, — care a clădit edificiul statului român, punând la baza lui credința strămoșească și iubirea de neam.

10 Mai este platra de temelie a istoriei noastre moderne! Sunt puține popoare care au o zi atât de însemnată cum avem noi pe 10 Mai al nostru, fiindcă puține neamuri au înfăptuit singure — și într'un timp destul de scurt, — ceea ce am făcut noi. Neamul nostru își datorește lui însuși ceea ce este, fiindcă izvorul puterii se află în noi înșine!

N'am dus niciodată viață ușoară în acest colț de lume, pe aceste plaiuri, în care nu e bacată de pământ să nu fie stropită cu sângele înaltașilor noștri, cari și-au apărat cu bărbăție credința, neamul, căminul și moșia. În viața noastră ca popor european am avut

de înfruntat dușmanii fără seamăn. Dar istoria noastră este scrisă cu fapte adevărate și încredări mari, iar nu cu vorbe goale..

Vremurile grele își au și ele rostul lor, de aceea nu trebuie să ne descurajem și să ne lăsăm copleșiți de greutatea ceasului ce ne apasă! Popoarele viteze n'au pierit de sabie și foc, ci mai de grabă din cauza neînțelegerilor dinăuntru și a lipsei de credință. Avem pe umeri povara celui mai încercat ceas istoric. Noi știm însă că nimic mare și trainic nu se realizează fără suferință. Trăim vremuri de schimbări adânci. O lume veche se dărâmă și din ruinele ei o alta nouă se ridică. Să fim oamenii acestor ceasuri mari! Uniți într'un singur gând și într'o singură voință, nu se poate să nu ieșim biruitori! Numai cine șovăiește nu poate sălta piedecile ce i-se pun în cale, oricum ar fi ele, mari sau mici.

Ziua de 10 Mai ne găsește în plină desfășurare a marilor noastre virtuți ostășești și naționale. 10 Mai ne găsește pe aceeași linie de dârzenie și onoare, pe care am avut-o de-a-lungul istoriei și prin care existăm ca stat național și independent. Astăzi luptăm pentru aceeași libertate pentru care s'au jertfit și strămoșii noștri.

De aceea, gândurile și rugăciunile noastre se'ndreaptă azi, pline de nădejde, toate, spre ostașii români cari luptă în răsăritul țării, cerând dela bunul Dumnezeu, să le întărească brațul ca să poată zdrobi pe dușman și să ne mântuie de valul întunericii ce ne amenință.

Astăzi, mai mult ca oricând, suntem obligați să fim uniți și să ne întărim sufletește, fiindcă numai astfel vom putea învinge greutatea prezentului și vom putea privi cu încredere viitorul.

Teodor Selceanu

Credem în dreptatea neamului

Suntem un popor pașnic. Nu am atacat niciodată pe nimeni. Noi nu am lăcomit, ca alte popoare, ceea ce nu e al nostru. Și totuși am purtat o mulțime de războaie. În cartea mare a neamului, pe fiecare pagină, stă încrestată câte o faptă vitejească.

Născuți pe meleagurile dintre Tisa și Nistru, ne-am apărat cu încăpățănare ogorul, sărăcia și neamul. De câte ori am fost loviți, de atâtea ori am fost gata să răspundem atacului cu mâna înleștată pe armă.

Am luptat pentru dreptate, pentru libertatea noastră, pentru o viață mai bună a poporului român, care în nenumărate rânduri a îndurat batjocuri streine.

Avem dușmani mulți. În decursul veacurilor, bogățiile pământului nostru le-au dorit multe popoare. Este mare numărul acelor cari au căutat să nimicească neamul românesc. Au început cu puhoaiile popoarelor barbare, pentru a nu se termina nici astăzi.

Aici în Răsărit, noi Români, am fost zid de apărare, nu numai al neamului nostru, ci al întregii Europe. De pieptul oțelit al ostașului român s'a frânt sălbătăcia acelor cari, venind din stepele Asiei, voiau să distrugă tot ce-i omenesc și creștinesc.

Astăzi poporul român se află la o răspântie grea. Din nou au apucat drumul pribegiei mii de Români. Vijelia războiului i-a alungat dela vetrele lor. Călătorind cu trenul, îi vezi prin gări. Câte două-trei familii într'un vagon merg zile întregi cu trenurile de marfă spre locuri necunoscute, ca să își găsească un nou cămin. În cea mai mare parte sunt femei și copii. Și-au lăsat tot avutul agonisit într'o viață. Nu au luat cu ei decât lucrurile neapărat trebuincioase. Sunt săraci, nu au avere. Avera le-a rămas pe locurile dragi ale copilăriei, au în schimb un suflet mare de român. Cu icoana României de ieri în suflet au plecat spre noi, cei cari încă nu cunoaștem vițregia vremurilor.

Nu sunt fugari. Au trecut la noi, pentru a îngroșa frontul intern. Au venit să ne ajute în munca mare ce ni se cere astăzi, pentru refacerea țării. Au venit cu nădejdea că se vor reîntoarce încurând la vetrele lor.

Datoria noastră este de a le întinde o mână frățească. Să-i ajutăm. Cel dragi lor, tatăl, fratele, copiii, luptă alături de părinții și frații noștri, pentru întregirea hotarelor țării.

Orice început are sfârșit. Durerile noastre vor ajunge odată la capăt. Dreptatea atât de mult așteptată nu e departe. Credem în ea, precum au crezut toți cei cari au căzut dintre noi, luptând pentru apărarea gliei strămoșești.

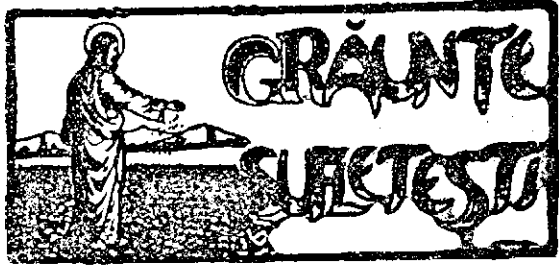
Nu peste mult armele se vor înlocui iarăși cu plugul și coasa. Atunci cei pribegi se vor reîntoarce la casele lor. Se vor întâlni din nou părinți cu copii, frate cu frate.

Ziua învierii neamului românesc se apropie. Să ne pregătim din timp pentru această zi mare.

Să ne arătăm vrednici de jertfa ostașilor!

Petru P. Baciu

În tranșee, luptătorii fac zid contra dușmanului. Noi, cei din dosul frontului, să ridicăm zidul de apărare al orfanilor și al văduvelor.

Insușirile rugăciunii

Sf. Scriptură ne îndeamnă mai stăruitor la rugăciune: „Neîncetat vă rugați” și „Ori de mâncați, ori de beți, ori altceva de faceți, toate înspre mai marea mărire a lui Dumnezeu, să le faceți”. Deci la sculare, la culcare, la masă, la coasă, ca și în orice altă împrejurare avem datorința sfântă să zicem o rugăciune, două și nouă, sau chiar și numai un „Doamne-ajută”, pe cari rugăciuni dacă le spunem pe cum se cuvine, Dumnezeu ni le ascultă, întrucât îndeplinesc următoarele condiții:

1. Inima din care pornește rugăciunea să fie ca și o coală de hârtie. Deoarece rugăciunea, la drept vorbind, e o scrisoare curată pe care o trimitem lui Dumnezeu. Și dacă la palatul regesc nu trimitem scrisoare neîngrijită, apoi cu atât mai vârtos nu vom trimite tronului ceresc rugăciune ieșită dintr-o inimă plină de păcate. Deci ne vom spovedi.

2. Rugăciunea trebuie făcută cu încredere. De pildă, că Dumnezeu ce vom cere, de va fi pentru binele sufletului, ne va da, iar de va fi spre răul lui, nu. Astfel copilul deși cere cu plâns chibritele să se joace, nu i-le vom da, ca să nu-i fie spre perirea lui și a noastră. Neavând încredere, rugăciunea e ca și scrisoarea ce nu ajunge la destinație, pe motivul că n-o trimitem.

3. Când ne rugăm, trebuie să ne înuciem: urechea, să n'audă decât rugăciunea; ochii, să nu vadă decât pe Dumnezeu căruia ne rugăm; mintea, să nu se gândească decât la Dumnezeu a cărui atotputernicie I-o laudăm; precum și toată învârtita noastră să fie numai ca de rugăciune. În acest timp nu vom hâseși găina venită întâmplător în casă; nu ne vom spăla sau șterge pe față; nu ne vom uita pe geam sau în altă parte; nu vom asculta ce

glas se aude undeva. Căci de suntem cu mintea în altă parte e ca și când am uita să scriem adresa pe scrisoare. Un sfânt spune: că Dumnezeu mai bucuros ascultă lătratul cânilor, decât rugăciunea zisă numai cu buzele.

4. Să nu cerem niciodată un rău pentru rău cuiva. Părinte, să-mi citești blestemul. De ce, maică? Pentru ca să-l trznească Dumnezeu pe acela care mi-a furat casa. Nu e bine. Ci ne vom ruga ca Dumnezeu să-i miște inima să ne dea lucrul furat și să-i lumineze mintea să nu mai fure. A ne ruga pentru răul altuia, e ca și când n'am lipit timbre pe scrisoare.

5. Să ne rugăm cu umilință, nu pentru ca să ne vadă alții ca pe fariseu, ci pentru ca să ne asculte Dumnezeu.

6. Să ne rugăm cu stăruință. Paralticul s'a rugat, și numai după 38 de ani s'a vindecat.

7. Rugăciunile mai plăcute lui Dumnezeu sunt cele făcute în biserică. Așa precum despre scrisori suntem siguri că ajung unde trebuie, dacă le ducem la poștă, iar dacă le dăm altuia să le ducă, le poate pierde. În familie să ne rugăm tare și deodată: mama, tata și copiii.

Aceste 7 însușiri ale rugăciunii, ca și altele, formează fușeele scării, pe care se urcă sufletul nostru până la cer unde se jelulește Domnului, cerșindu-l mila și ajutorul.

Mama Anica, după ce a fost anunțată de unitate că i-a murit feciorul pe front, a mai primit și o scrisoare de la colonelul regimentului lui Gheorghe.

„Maică,

Nu-ți scriu ca să te mângâi, căci mângâierea numai Dumnezeu și-o poate da. Ci vreau să-ți spun, că Gheorghe al dumitale a fost îngerul meu păzitor. Că Gheorghe s'a stins cu o lucire îngerească pe față. Poate datorită rugăciunilor pe cari le făcea cu regularitate și într-o învârtită pilduitoare. Aducerea lui aminte mă ajută să înving vicleniile, răutățile și nelegiuirile acestei vieți. Acestea țile-am scris din recunoștința ce o am față de el. — Dumnezeu cu noi”.

Terminând scrisoarea de cetit, aude clopotul bisericii. E ora litiei euharistice în timp

de război. Pleacă să ceară mângâiere Domnului. După ce aprinde câteva luminări, cade în genunchi ascultând glasul preotului: „Încă ne rugăm pentru ostașii morți pe câmpurile de luptă, cari și-au jertfit viața lor pentru țară și pentru paza noastră a tuturor; dă-le lor odihnă veșnică și-i așează în locul păcii și al mângâierii Tale celei netrecătoare...” Rugăciune, pe care n'a simțit-o niciodată mai mângâietoare ca astăzi, în urma căreia au podidit lacrimile iubirii și ale durerii. Deodată privirea-i sboară la crucea din altar pe care e restignit Domnul. Stă din plâns, ca să cugete, cum Isus Dumnezeu fiind a suferit cununa de spini și moartea crucii ca să învie cu strălucire. Apoi tot așa și țara noastră trebuie să sufere cununa de spini a războiului care face să curgă în șiroaie sângele eroilor noștri, ca apoi să urmeze: învierea, biruința, dreptatea și bucuria pentru întreg neamul românesc.

Sărmana s'a întors acasă întărită de binelea.

Pr. Octavian Fulcea

Ne-a părăsit un suflet neprihănit

Miercuri în 26 April a adormit în Domnul, după o grea boală de inimă, Sora Maria Clementina, călugăriță din Congregația de Surori din Blaj, fostă vicară generală a Congregației.

Răposata în Domnul avea în lume numele de Ileana Popovici și era din comuna Berebești din scumpul nostru Maramureș, de unde sunt cele mai multe călugărițe de ale noastre. Ea s'a născut la 29 April 1907 și s'a lepădat de lume în ziua de 8 Septembrie 1929. După abdicarea Sorei Febronia a fost, vreme de aproape 3 ani, vicară generală a Congregației.

Înmormântarea i-s'a făcut Vineri în 28 April, slujind Păr. canonic Ioan Moldovan înconjurat de mai mulți preoți. La înmormântare a luat parte lume foarte multă, toate călugărițele noastre și mai multe călugărițe ortodoxe cari se află la spitalul militar din Blaj.

În veci pomenirea ei!

FOIȚA

„UNIRII POPORULUI”

Vaca lui Isailă...

Isailă voia să-și cumpere o vacă de lapte. Iși adunase el câțiva bani, s'a mai imprumutat de câțiva și ntr'o bună zi i-a pus Nastasia un dărab de mălai și câteva cepe în straiță și haida-hai Isailă, la târgul Lechinții.. Ajuns în târg — ca omu' — umblă toată ziua printre mărhai, ca să-și găsească o vacuță pe plac și pe potriva banilor din curea. Umblat-a Isailă ca hăibat cătu-i târgul de mare, dar vacă nu și-a găsit; și-a găsit multe pe plac, tot d'elea „șfaițare”, dar nu erau pe potriva banilor din curea. Dacă văzut și-a văzut că n'are noroc la târg, colea'nspre seară s'a pornit să cătră casă, că Lechința-i departe de Tag și pe Isailă îl aștepta cucuruzul plin de buruiană... Era prin postul Sâmpetruului...

Pe drum ajunge un sas care ducea o vacuță gălbenaie de ștreang. Pe semne sasu nu-și putuse vinde vaca și-o ducea acasă. Vaca faină, pietrosă și cu grumaz lat. Ugerul era plinuț și mărișor. „Ni tu măi, vaca pe care-o cat io”, gândi Isailă.

— Bun drumul, jupâne...

— Noroc...

— Da' nu vinzi vaca?...

— Ba-l vând, da' n'are cine-l cumpăra.

— D'apoi ț'o cumpăr io, jupâne, că mi place vaca.

— No, asta bun...

— Dă lapte bine?...

— Oi, oi! Numa' muncare dai la el, apoi...

— No, doară iarbă este'n Fundătură destulă, mănca pân'a plesni! Că poate mânca și cu coada!...

S'au târguit, au căzut la preț și încă așa de bine că i-au rămas lui Isailă și vre-o câțiva lei de-un păhar de vinars și de-un tăbac, ba poate și mai mulți... Tădulă n'au mai făcut că nu era notarășul acolo, Isailă s'a mulțumit cu poșușul vacii și cu numele sasilui. A luat vaca de ștreang și despărțindu-se de sas, a zis vacii care se smăneca după iarbă:

— Ho, no, hou, hăramule!... Că te duc acasă'n Fundătură să-i mănca, numa' gură să ail... Da' gură văd că ai bună, vaca tatii...

Dimineața ajunsese acasă după o noapte de drum. Ajuns, și ia șuștarul din cui și se duce s'o mulgă, chiar el... Trage din țate, trage cu hărnicie, umple șuștarul pe jumătate... și gata... Ugerul s'a golit...

— No măi, drace! Asta musai că-i cu nărav!...

Slobozi vaca să pască și el intră cu șuștarul în casă. Dar după ce se luă spuma,

Nastasăia, nevastă-sa, se miră... Laptele era verzui ca zărul de oaie...

— Ce-i cu laptele-ăsta, mă Isailă?...

— No, doară ce să fie?...

— Asta-i zăr curat!...

— Nol! In dă să văd!...

Isailă văzu și se minună scuipând.

— Vaca asta nu ne dă lapte — zise muierea. — Asta stărpește, mă Isailă!...

— E.. Să vedem ce-a cânta pe sară!...

Dar seara, vaca a cântat rău... În șuștar nu se strânse decât ca o ulcică de lapte, și-acela era zăr...

— No, giugule, șe-i că te-o cumpărat sasu', mănca-v'ar mirarea pe-amândoi! — Mă cicălea Nastasăia cătrănită!...

Da' mai taci, tu muiere, că mă scap io de ea... Doară... hm! șă io știu păcăli!...

Isailă văzând că vaca nu-i pentru el, într'o zi de Joi luă vaca de ștreang și porni la Șarmaș, s'o vândă. Acolo se întâlni c'un cunoscut de-al lui din Sâmbotelec.

— Vinzi vaca, Isailă?

— O vând dară... Di ce?

— Aș cumpăra-o io. Da' dă lapte?...

— Io... hm... gândeam că-ți trebuie vacă de jug!...

— Ba nu; de jug am io boii șă două vaci, da'mi trebe una de lapte!...

— No'poi, ni-tău-ail!...

— Dă lapte?

România, țara cea mai corectă

D-l Mata Hojer, unul dintre cei mai mari gazetari suedezi, arată într'un articol, reproduș de „Curentul” Nr. 5818, că România s'a purtat după pacea din 1919 cât se poate de corect.

Deși avea mulți Români în Jugoslavia și Cehoslovacia, ea s'a ferit să ceară teritorii dela acele țări, cu toate că Germania i-a făgăduit că i-le dă înapoi, dacă trece pe partea ei.

Fostul ministru de externe Beck al Poloniei i-a cerut României în Martie 1938, să primească și ea partea românească din Cehoslovacia. România însă nu l-a ascultat.

În April 1941 i-s'a oferit României să împărtească cu Ungaria ceea ce le-ar compete din Jugoslavia, România putând să primească Banatul sârbesc, dar n'a primit oferta făcută.

Arată apoi că România, după ce a căzut Franța, a trebuit să se alieze cu Germania, fiindcă singură Germania i-a dat garanție împotriva vecinilor nesațioși.

Cu un cuvânt ziaristul suedez recunoaște că România a fost și este cea mai corectă țară și că n'a putut lucra altfel decât a lucrat.

Ce bine-ți cade, când vezi că cineva, din depărtare atât de mare, te înțelege!

Un scriitor bisericesc

Am pomenit în paginile foii noastre bătrâni, iscusiți mănuitori de condei bisericesc, cari ani îndelungați au scris mult, lăsând în urma lor opere foarte însemnate. Se cuvine să încreștăm pe răboj și scriitori mai tineri, cari cu multă râvnă ostensec pe tărâmul scrisului bisericesc. E o jertfă să scrii cărți bisericesti, căci pe când celelalte foi plătesc pe scriitori, cele bisericesti abia se pot susține. Pe când o carte oarecare îți aduce foloase, o carte bisericescă o tipărești totdeauna în pagubă.

E foarte îmbucurător că se găsească mulți ostentori zeloși, cari își închină vieța scrisului bisericesc. Printre mai tinerii ostentori în ale scrisului bisericesc se numără Păr. Ioan

Miclea, profesor la Liceul de fete Sf. Ecaterina din Blaj. De câțiva ani Sfinția Sa e neobosit colaborator la „Cultura Creștină”, la „Unirea” și la alte foi bisericesti. Scrie cu bucurie despre lucruri bisericesti și de ale credinței și în foi și reviste cari îndeobște se îndeletnicesc cu alte soiuri de întrebări. Mare mi-a fost bucuria văzându-i scrisul în *Convorbiri Literare*.

Sfinția Sa a reușit să tipărească și câteva cărți. Până acum a tipărit nu mai puțin decât 6. Toate 6 sunt frumoase și bune și de mare folos sufletesc. Mai de aproape ne interesează mai ales două cărți pe cari le-a tipărit nu de mult la Blaj, în Mica Romă a Transilvaniei.

Amândouă sunt alese grăiri sufletesti, talmăcirii creștinești de mare folos pentru vremea noastră, în care sunt mulți protoci mincinoși, cari vor să ne conducă pe cărări greșite, pe căile pierzării.

Cele două cărți sunt: 1) Oare așa s'a gândit Hristos? Evanghelii din Evanghelie, Blaj, 1943. 2) Ecouri din veșnicie, Blaj, 1944. Prima ne tâlcuește frumoase învățături creștinești, învățându-ne ce este sărăcia după învățătura Bisericii noastre, ce este Sfânta Taină a Preoției și alte lucruri de foarte mare însemnătate. A doua cuprinde explicarea Evangheliilor din tot decursul anului bisericesc.

Păr. Miclea e încă tânăr. Nădăjduim că ne va mai da multe cărți de acestea. Dumnezeu răsplătește pe muncitori pentru răspândirea adevărului în lume.

Sora Lilliana

Crucea lui Iancu dela Blaj

Citim în „Foia Noastră” din Timișoara Nr. 921 — 5 Martie 1944:

Oricine a trecut vreodată prin Blaj nu poate să nu-și aducă aminte de crucea de piatră înaltă cam de 2 metri, care străjuiește deasupra orașului și căreia poporul îi zice: „Crucea lui Iancu”. Această cruce a fost ridicată de către popor cu prilejul foametei din anul 1816, când episcopul Ion Bob a împrumutat pe cei infomețați cu bucate, iar când

trebuia să-și plătească înapoi împrumutul, milostivul episcop a ars contractele datornicilor pe locul acela, unde azi stă crucea recunoștinței.

Se numește „Crucea lui Iancu” întru amintirea luptelor purtate pe aceste plaiuri în anul 1849 de către Craiul Munților. „Crucea lui Iancu” a fost prin anii 1909 ruptă în două cu dinamită de către nește tineri unguri, dar a fost din nou încheagată de către Români, cari știu, că țara, în care stăpânește sfânta Cruce, nu poate fi părăsită de către Cel de sus.

Misiuni sfinte la Ghilad, jud. Timiș-Torontal

În zilele de 2—6 Martie 1944, parohia rom. unită, din Ghilad, a îmbrăcat haină de mare sărbătoare, fiind învredălită de misiuni sfinte populare.

În vederea reușitei acestor misiuni, harnicul preot Tr fu Dan, a pregătit cu multă pricepere misiunile populare, cercetând fiecare casă în parte a credincioșilor, ba a tipărit și invitări pe care le a distribuit autorităților și credincioșilor.

În ziua de 2 Martie a sosit în comună Pr. canonic Ștefan Bălan, dela sf. episcopie de Lugoj.

Cu ajutorul Domnului, biserica a fost plină de credincioși până la refuz. În numărul mare de credincioși, au fost și mulți frați ortodocși.

Rev. Păr. Misionar, le-a arătat cu pilde frumoase adevărurile de credință, i-a luminat și i-a stăruit ca urmând poruncile Domnului să-și asigure mântuirea sufletului, prin viață curată și cinstită.

Majoritatea credincioșilor s'a spovedit și împărtășit. Din cauză că unii credincioși au fost bolnavi și neputând lua parte la Sf. Slujbe, au cerut ca Pr. Misionar să i cerceteze acasă, lucru ce s'a făcut, producând o mare bucurie în sufletul lor.

La spovedanie a dat mână de ajutor vrednicul Pr. Enza Patachi din comuna Petroman, care dela începutul misiunilor a stat la îndemână Pr. Misionar pentru buna reușită a misiunilor.

Adăugăm că biserica noastră din Ghilad este în

— Da' cumsănu?... Asta numa' o mână de urluială să-i dai, ș'apoi... mamă-mamă — umple șuștarul din două țâță...

— Ni, măi, ni, — se miră gazda din Sâmbotelec. — Apoi dacă-i așa, nu ti teme, că am io urluială la casa meal...

— Doară, hm... — zâmbi Isailă. — Tu cum nu-i avea?...

— Da' să nu mai facem țâdulă, mă Isailă...

— Cum vrei, da' io felelesc pintru vacă...

— Bine.. Da'n cât o țâ?... Se învoiră și beură la Bița adămașul.

Isailă se îtoarse seara mulțumit de țâg și cam tra-la-la de beutură... Vânduse vaca și pe de-asupra, cu câștig...

Iaba că, după trei zile, se pomenește cu straja la poartă, hăpându-l câniil... Isailă tomna că ajuta muierei să bage în cuptor...

— Bade Isailă, hăi! — strigă straja apărându-se cu bâta. — În hai, că mă rupe câniil...

— Ne hol... Cuști dubală, nel... No da cei?..

— Da' te cheamă primaru'n sat. C'o vinit on om din Sâmbotelec... Pintr'o vacă...

— Ce vacă?

— Da' io ce știu? Zice să vii „ozo-nol”...

— Mo, no, măi încet. Stai să băgăm în cuptor. Că doară nu-mi pot lăsa muierea să se năcăjască sângură. Vin io minteș...

Fundătura-i departe de sat. Se făcuse la amiază de nu mai bine, pân'ajunse Isailă în

sat la Rădeșu, primarul. Acolo, omul lui din Sâmbotelec, gazda. Cât ce-l văzu, bocotanul și sări cu gura:

— Mă, Isailă, apoi țâie nu țâ rușâne, mă! Tu-mi felelești pe vacă și ea dă zăr!...

— Ce vacă? Pe ce-am felelit io? se miră Isailă...

— Pe vaca de Joi ce mi-ai vândut-o la Șarmaș...

Ți-am vândut io vacă? Țâie? Și Joi? Doară tu n'ai nebunit, mă Sâmbotelec!... se cruci și mai tare Isailă ca de-un lucru nemaiauzit...

— Mă Isailă, tu-ai prostit? Nu mi-ai vândut tu vaca la Șarmaș?...

Isailă privi uimit în jur, la primarul, la straja și la primăriță...

— No auziți-l... Și io Joi mi-am rupt spinarea la cosit; nici n'am văzut Șarmașul.. Spune, domnule primar, am luat io poșuș pe vacă dela dumneata?

— Poj, să vedem. Să cătăm în potrocol... Da' Isailă în potrocol nu era scris...

— Doară tu ai țâdulă după vacă, n'al?

— se întoarse Isailă către gazdă.

— Da' nu mi-ai dat o tu Joi, mă Isailă?

— Io? — se miră Isailă. — Da' țo dat-o dracu'!...

— Ai țâdulă pe vacă, Sîmbotelec? — în-țreabă primarul...

— Am da', cum să n'am? scormoni ciudos gazda prin curea, suduind...

— Na-o! scuipe el în colbul ogrăzii...

Pe „țâdulă” era scris un sas din Lechința — zise Isailă. — Io-s din Țag, că'n Țag am crescut. Că doară... hm... is fielloru' Cărlăniariului — Dumnezo-l ierte — șa-s rumân, nu sas!.. Să'ntărească primariu'... Io nu ț'am dat nici o vacă șa vezi-ți de treabă!... Tu treabă ai cu sasu' nu cu Isailă Todoran!... No!...

Isailă scuipe în colb, dădu binețe și țeși pe poartă în uliță, ștergându-se pe musteața zâmbitoare. Sub musteața râdea un șir de de dinți mărunței ca de soarece.

În urma lui, gazda din Sâmbotelec plecă suduind, cătrănit de mama focului.. Il văzu pe Isailă trecând pe lângă Pompeiu' Prentesii și-i făcu cu pumnul:

— Hei, mâncu-ți mămăliga! Că nu te-oi prinde io, c'apoi știu că-ți stâng soarele!...

Dar nici mămăliga nu i-a mâncat-o, nici soarele nu i-l-a stâns și Isailă, bătrân acum, râde și azi aducându-și aminte...

Dumitru Mircea

VIII norm.

Aveți grijă de acte! Fără ele nu vă puteți cere drepturile. Țineți-le într'o casetă, la îndemână. Când se dă alarma luați-le cu D-vs

stare bună. Prin hărnicia preotului local s'au cumpărat clopote, iar d-na preoteasă cu „Reuniunea Femeilor” așa de frumos împodobeste biserica, încât face fală parohiei și umple de bucurie pe cei care o vizitează.

Cu această ocazie se remarcă darurile frumoase ale d-lui Ing. Predoescu, d-lui Micșa Vichente și soției, Nicolae Biora și familia, Nicolae Secea, Iuliana Țăran, Nicolae Petcu și familia, harnicul episcop Adam Mioc și familia, inv. Cioară Teodor și familia, inv. Belcut Zaharie și familia, Ștefan Crețu învățător pensionar, Constantin Ciocărlie inv. director, Ioan Magiar și familia și mulți alții care acumina ne scapă; se remarcă și familia preotului paroh, care este sufletul acestor acțiuni frumoase.

Parohienții au rămas profund impresionati de pildele și sfaturile Pr. canonic Ștefan Bălan, pe care nu le vor uita, ci din contră, doresc a avea fericirea de a-l mai asculta.

Din parohia noastră Păr. canonic a fost invitat a vizita și parohia comunei Petroman, unde a ținut predici, fiind ascultat cu multă evlavie de enoriași. Și în această comună la g'asul și îndemnul Păr. Misionar, s'a spovedit și împărțit un număr mare de creștini.

Pentru cuvântul blând, cald, convingător și harul ce a revărsat Păr. canonic peste noi toți, lăudat să fie Domnul!

UN ASCULTĂTOR

Sinod preoțesc

Preoțimea română unită din protopoplatul Jiului a ținut în parohia Livadia la 30 Martie sinodul de primăvară sub prezidenția M. On. Ioan Pop, protopop actual. Dimineața s'a slujit sf. Liturghie a înaintesfinșitelor la care a predicat On. Nicolae Stoica despre însemnătatea postului. Cu acest prilej s'au cuminecat peste 100 de credincioși. După masa comună, a urmat în școala primară ședința preoților. M. On. Ioan Pop deschide ședința. Se citește rapoartele referitor la Fondul protopopesc, Fondul „Ștefan Radic” și Fondul „Drăghiciu Alecu”, după care din Fondul „Ștefan Radic” se acordă elevului Tiberiu Grozescu din clasa I liceală o bursă de 2500 Lei, iar premiul de 1000 Lei urmează să se dea unui elev refugiat. La orele 6 d. m. s'a slujit în biserică plină de credincioși Căminul Crucii, după care mulțimea credincioșilor s'a despărțit din sfântul lăcaș cu cele mai înalte sentimente creștinești, iar preoții cu multă mângâiere și întărire sufletească.

Pr. LUCIAN BOCIAT

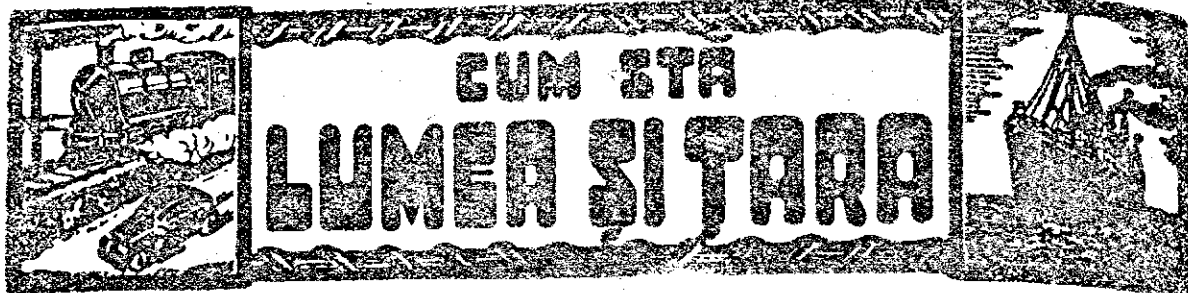
Ceți cărți religioase!!!

Căutați-le între

„Cărțile Bunului Creștin”

Nr.	Titlu	Prețul Lei
1	Păcatul, cel mai mare rău din lume, ediția II	25
2	Pe calea desăvârșirii, ed. II	25
3	Bolșevicii și biserica	epuizat
4	Darul lui Dumnezeu	epuizat
5	Adevărata fericire	epuizat
6	Taina spovedaniei	40
7	Tălcuirea apostolilor din toate duminecile de peste an, vol. I—III	100
8	Legea strămoșească	40
9	Tălmăcirea evangheliilor din toate sărbătorile de peste an	50
10	Tălmăcirea apostolilor din toate sărbătorile de peste an	40
11	Taina tainelor, sfânta cuminecătură	25
12	Sfânta liturghie, jertfa Legii Noi	30
13	Durerea, sora noastră nedespărțită	30
14	Tălcuirea evangheliilor din toate duminecile de peste an	60
15	Cărticica mirilor	20
16	Cărticica soților de căsătorie	25
17	Cele 7 cuvinte de pe cruce ale lui Isus	20
18	Cum să ne creștem copiii	25
19	54 predici scurte pentru popor, întocmite după textele din apostolii duminecilor	60
20	57 predici scurte pentru popor, întocmite după textele evangheliilor de peste an	60

Toate aceste cărticele sunt scrise de părinte IULIU MAIOR de la Blaj, pe înțelesul tuturor, și se pot comanda, prin toate librăriile, de la Librăria Seminarului Teologic din Blaj.

Războiul cu Rusia

Pe frontul răsăritean continuă să se dea lupte grele. Trupele româno-germane din Moldova și Basarabia și-au menținut peste tot pozițiile din săptămâna trecută; încercările bolșevice de a sparge frontul român-german au dat greș, cauzând inamicului pierderi mari, atât în material de război, cât și în oameni.

Pe cursul de jos al Nistrului, Rușii au încercat să lărgească capetele de pod, însă nu au izbutit.

În partea de mijloc a orașului Iași, trupele sovietice, cari au primit întărituri noi, au atacat cu puteri mari, dar au fost respinși.

La Ruginoasa se dau lupte crâncene.

Atacurile rusești din regiunea Sevastopol s'au prăbușit sub focul concentrat al armatelor germane.

În Crimeea sunt în curs lupte mari. Pozițiile româno-germane s'au menținut în ciuda îndărilor atacurilor sovietice.

Pe celelalte părți ale frontului, nu s'au făcut schimbări.

Războiul din Italia

În săptămâna trecută, pe frontul din Italia de mijloc s'au dat numai lupte schimbătoare, fără însemnătate.

Insula Korcuta din Marea Adriatică a fost curățită de ultimele rămășițe bolșevice.

Atacurile locale ale anglo-americanilor de la Nettuno au dat greș, pricinindu-le pierderi grele.

Lângă Colle Monaco, trupele americane au atacat pozițiile germane, fără să le poată respinge.

Războiul Japoniei

În Asia de răsărit, armatele japoneze continuă să înainteze, înfruntând îndârjita apărare a anglo-americanilor.

Se află din Londra, că înaintarea Japonizilor din provincia Honan a îngrijorat mult cercurile politice aliante, cari nu se așteptau la o ofensivă atât de puternică.

Luptele ce se dau în răsăritul îndepărtat dovedesc, că Japonizii sunt pregătiți, pentru a se opune tuturor atacurilor inamice.

Orașe de ale noastre bombardate

Avioane dușmane au atacat până acumina în trei rânduri Bucureștii și Ploieștii, pricinuind mari pagube materiale și secerând multe vieți omenești, mai ales de bătrâni, femei și copii. Au mai atacat apoi Brașovul, Turnu Severin de 3 ori după o altă, Bacăul, Galații de vreo 3 ori și Constanța. Aproape nicăieri nu au atacat lucruri militare, ci case civile și au nimicit vieți nevinovate, ceea ce este o rușine a veacului nostru care se fălește că este „civilizat”. Civilizație fără Dumnezeu! Cultură trușească, dar nu sufletească! Stăpânirea diavolului, nu a lui Dumnezeu!

Incordare politică între Germania și Turcia

Se află din Berlin, că ambasadorul Germaniei la Ankara a fost chemat în țară, pentru a arăta, care este situația raporturilor germano-turce.

Turcia a oprit vânzarea cromului în Germania.

Cercurile politice din capitala Germaniei sunt de părerea că acest lucru este o nesocotire a convenției încheiate între Germania și Turcia.

Dr. Schmidt, purtătorul de cuvânt al ministerului de externe din guvernul Germaniei, până acum nu a făcut nici o declarație în legătură cu starea legăturilor politice și economice dintre Germania și Turcia.

Țările neutre urmăresc cu luare aminte, cum se vor sfârși neînțelegerile dintre germani și turci. S'ar putea foarte ușor, ca, în urma sforțărilor anglo-americane, Turcia să rupă legăturile de prietenie cu Germania.

Mareșalul Petain a vizitat Parisul

Zilele trecute, Mareșalul Petain, conducătorul statului francez, a vizitat Parisul, unde a luat parte la o slujbă religioasă celebrată în catedrala Notre Dame. Aceasta este cea dintâi vizită pe care o face Mareșalul Petain la Paris de când a preluat conducerea Franței.

În fața primăriei, unde s'a adunată o mulțime mare, conducătorul statului francez a ținut o cuvântare, spunând între altele: „Aceasta este prima vizită pe care v'o fac, pentru a vă dovedi, că guvernul nu vă uită și are de gând să vă ajute din toate puterile în ceasurile de restriște prin cari treceți.

Va sosi și ceasul când ne vom înapoia, pentru a vă da din nou bucuria de a trăi. Mă cuprinde o mare bucurie chiar și la gândul că această clipă ar putea să vină peste câteva luni”.

Foamete mare în India

Cu toate că Englezii și-au dat toată silința să pună capăt foametei, care bântuie mai bine de un an India, până acum nu au putut îmbunătăți cu nimic lucrurile. Zilnic mor zeci de oameni, atât din cauza foamei cât și din a diferitelor boli.

O știre engleză arată că în Bengal, în cursul anului 1943 au murit de foame peste 5 milioane oameni.

Lipsa de mâncare din India dă mult de gândit Englezilor. Bolile lipsicioase nu se pot combate, deoarece lipsesc medicii și medicamentele.

Apelul Mareșalului Petain

Mareșalul Petain, conducătorul Franței, a adresat un apel către poporul francez în care a arătat că Franța trece acum printr'o epocă grea și dureroasă.

Datoria guvernului — a spus Mareșalul Petain — este să pună în gardă publicul împotriva războiului civil ce amenință

să distrugă și ceace războiul nu a putut nimici.

Cei cari au împins Franța pe această cale au îndrăzneala să spună că vreau să elibereze țara. Azi știe oricine că spusese lor sunt numai minciuni, ca să înșale pe unii oameni.

D. Petain în încheiere a cerut poporului francez să fie unit în jurul conducătorilor și să lupte din toate puterile lui, pentru a reface Franța așa cum a fost ea mai înainte, mare și puternică.

Știri scurte politice

În luna Aprilie, apărarea aeriană germană a doborât peste 1264 avioane anglo-americe.

Pe frontul finlandez, atacurile sovietice date în ismurile Careliei și Aunus au fost respinse.

Dela începutul războiului, artileria germană, singură, a nimicit 20 mii tancuri sovietice.

Autoritățile ungurești au închis în Budapesta 18 mii magazine evrești.

D. Mandici, președintele consiliului de miniștri sârb, a declarat: „La marele cartier general al Fuehrerului am dobândit convingerea că victoria germană este tot atât de sigură, după cum de două ori doi fac patru“.

Guvernul englez a oprit toate călătoriile în streinătate. Nimeni nu poate eși din Anglia, afară de aceia cari călătoresc în afaceri de importanță națională.

Suedia a protestat la Washington contra aviației anglo-americe, care a sburat din nou pe deasupra teritoriului suedez.

Studentimea croată a făcut manifestații contra bolșevismului, declarând că tineretul Croației va lupta din toate puterile sale împotriva comunismului.

Se află din Berlin ca d. Roosevelt, președintele Statelor Unite, se află în Anglia.

Starea sănătății luptătorului naționalist indian Gandhi este tot îngrijorătoare.

Camera Comunelor a votat o lege care prevede pedepse grele pentru cei cari îndeamnă lumea la grevă.

D. Salazar, președintele consiliului de miniștri portughez, a împlinit 55 ani.

Rugăciune...

O bunule Isuse, în săptămâna mare,
Copiii României îți cerem îndurare.
Iartă-ne, Preasfinte, că ne-am purtat rău
Și dă-ne din belșug tot ajutorul Tău.

Dușmanii sunt mulți, războiul e greu,
Nu răzvim, Isuse, fără darul Tău.
Nu lăsa, Preabune, străinul să învingă,
Din suflet, din biserică, pe Tine să te smulgă.

Fără Tine, Doamne, ce va fi de noi?
Ne vor călca păgânii religia'n norol
Și vor aduce'n țară durere și robie,
În loc de rugăciune și sfântă liturghie.

Fie-Ți, Doamne, milă de-anoastre lacrimi grele,
De-atâtea mame triste, de atâtea cihu și jale.
Primește ruga noastră din săptămâna mare
Și dă-ne, o Isuse, prea sfânta-Ți îndurare.

Emil Nicolae Poenaru

M. Sa Regele și Regina printre răniți. Indată ce au auzit M. Sa Regele și Regina-Mamă Elena că bombardiere anglo-americe au bombardat Bucureștii și Ploestii, s'au urcat în automobil, au vizitat regiunile bombardate și au împărțit ajutoare nenorociților. M. Sa Regina-Mamă a mai vizitat și spitalele din Paulești, Brașov și Simaia și a împărțit bolnavilor țigări.

Apelul M. S. Reginei-Mame Elena. M. Sa Regina-Mamă Elena a îndreptat, în săptămâna mare, un apel, în care-i roagă pe locuitorii țării, să ajute refugiații și să le ușureze sarcina și durerea pe care o simțesc mai ales acum, cu prilejul sfințelor sărbători.

I. P. S. Dr. Valeriu Traian a intrat în al 70-lea an al vieții. Marți în 25 Aprilie I. P. S. nostru administrator apostolic Dr. Valeriu Traian Frențiu a împlinit 69 ani de viață și a intrat într'al 70-lea. Cu acest prilej Ilustritatea Sa Dr. Victor Macaveiu, vicar general și prepozit capitular, l-a felicitat în fruntea membrilor consistoriului mitropolitan. Dorim și noi ca bunul Dumnezeu să-i dea sănătate și putere, spre a putea conduce în pace naia bisericii.

Bisericile din București au scăpat nebombardate. Deși Bucureștii a fost bombardat de două ori, și încă în mai multe părți, bisericile au scăpat toate, ca prin minune. Se vede că Dumnezeu a voit să arete, cât de mult trebuie să ținem la biserică, de aceea a scăpat casele sale nedărâmate, deși căzuseră bombe în nemijlocita lor apropiere.

Ce ne povestește un refugiat din Botoșani. Un refugiat, care a rămas la Botoșani după ce a fost ocupat de Ruși, ne povestește că în cele dintâi 3 zile Rușii s'au purtat bine. A treia zi au poruncit ca toată lumea să-și rețină numai câte un rând de haine și câte două rânduri de schimburi; toate celelalte să le predea primăriei. Au urmat apoi din nou 3 zile de liniște. A 4-a zi au bătut doba ca toți bărbații dela 16 la 60 ani să se prezinte la primărie cu mâncare în straiță pentru 3 zile. Când a auzit refugiatul nostru despre ce e vorba, și-a luat tălpășița și s'a refugiat încoace.

Președintele Statului Francez a împlinit 88 de ani. Mareșalul Petain, președintele Republicii Franceze și vestit general în războiul din 1914-1918, a împlinit al 88-lea an de viață și a intrat într'al 89-lea, fiind deplin sănătos și viguros, atât trupește, cât și sufletește.

Capul Regelui Petru al Jugoslaviei! Așa cer Rușii bolșevici. Nu le place politica pe care a făcut-o fiind refugiat în Anglia. De aceea l-au dat afară mai întâi pe generalul Mihailovici, șeful bandelor din Jugoslavia, punând în locul lui pe mareșalul bolșevic Tito, iar acum cer capul Regelui Petru. Încă nici România n'o cucerit-o, și vreau să facă ordine în Balcani. Ce ar fi dacă, Doamne ferește, ne-ar putea cuceri pe noi?

Oasele frânte se vor lipi cu „cule“. Dacă-și frângea cineva vre-un os, la mână sau la picior, doctorul l-l punea în gips, în

care rămânea câteva săptămâni, până se lipea osul. Un medic german a găsit acum un alt fel de a lipi oasele frânte, și anume: el a încercat să lipească osul frânt cu un „cuiu“ de oțel care nu ruginește, cuiu în formă de V, pe care-l bagă în măduva osului, iar cu un capăt prinde o parte a osului frânt, împreunându-le strâns deolaltă. În 8-14 zile osul se lipește și se vindecă, iar cuiul se scoate afară cu ușurință. Vom vedea, ce vor spune la acest fel de vindecare ceilalți medici.

Chipuri sfinte cari explodează. Se anunță oficios din Beograd că avioanele engleze și nordamericane aruncă tot mereu tot felul de jucării, dar mai ales tocure rezervoare, cari sunt umplute cu explosive. Cine le ia în mână o pățește. Mai nou ei au început să arunce până și chipuri sfinte făcute din cauciuc, cari explodează chiar și pe urma căldurii ce le-o imprumută mâna. Astfel de chipuri sfinte au fost aruncate și în Bulgaria.

Pentru monumentul lui Iacob Mureșanu am mai primit dela preoții din districtul protopopesc al Ludușului din Arhidieceză suma de lei 2800. I-am depus la Banca „Axente Sever“, unde avem cu totul lei 107.128. Am și comandat deja monumentul, care a sosit la Blaj și acum se gravează literele. Monumentul este din marmoră de Silezia și se varidica în curând pe mormântul Maestrului. Noi deocamdată mulțumim iubitorilor noștri cetitori pentru darurile făcute și în curând vom anunța și ziua desvelirii acestui monument.

S'a căsătorit în fața scaunului electric. La San Francisco în Statele Unite ale Americii de Nord a fost executat pe scaunul electric ucigașul în vârstă de 34 ani Wienkowsky. Cu o oră înainte ucigașul s'a căsătorit în celula sa cu logodnica sa, care a primit dela ministerul justiției voie de a se ținea de cuvântul dat.

Ajutor la gazetă am mai primit dela abonații noștri Păr. Liciniu Lucaciu din Comșești lei 210, Vasile Farcă factor postal Blaj 182 lei. Le mulțumim. Bunul Dumnezeu să le răsplătească înmiit.

Ce fac bolșevicii la Storojineț. Un refugiat scăpat din Storojineț declară că toți bărbații între 16 și 60 de ani au fost siliți să culeagă minele așezate de ai noștri pe câmpul de luptă. Mulți dintre bieții oameni și-au găsit moartea, explodând minele. Cei scăpați au fost duși la o carieră (baie) de piatră, unde au fost siliți să lucreze fără hrană și fără apă. Ceice au încercat să fugă au fost împușcați. Evreii din Cernăuți au făcut o slujbă de mulțumită că au scăpat de Germani și de Români și că au ajuns sub bolșevici. Apoi s'au rugat pentru biruința bolșevicilor.

Ni-e rușine de civilizație. Sub acest titlu scrie un articol în ziarul „Timpul“ din 12 Aprilie dl Șt. A. Cosma, în care arată că la Ploestii bombe bineochite americane au lovit în plin un leagăn de copii mici, unde și-au găsit moartea peste 70 de micuți. Asta este cultura, în anul Domnului 1944!

Un soldat de model. Soldatul Goina C. Vasile din Batalionul 6 Vânători de Munte a rămas singur în luptă. Toți cei din jurul lui căzuseră. El însă a continuat să lupte, rămânând neclintit la postul său și respingând singur atacurile vrăjmașului. „În zorii zilei a fost găsit mort cu pușca mitralieră în brațe“, spune ordinul de zi pe armată, „având în jurul lui 16 trupuri neînsuflețite de inamici“.

Având țara noastră tot astfel de soldați, nu va putea fi învinsă niciodată. Ne închinăm în fața acestui mare suflet de Român și-l rugăm pe Domnul, să-l numere între sfinții săi.

Primari din jurul Blajului premiați. Primarul Vasile Dulău din comuna Biia și Ioan Marcu din Cisteiul Român jud. Târnava-Mică au fost premiați de Ministerul Economiei Naționale, cel dintâi cu 20,000, iar al doilea cu 10,000 Lei, pentru buna chivernisire și gospodărie a comunelor și buna reușită a colectelor întreprinse în comunele de sub conducerea lor.

Când trebuie să camuflăm. Incepând cu ziua de 1 Mai suntem îndatorați a camufla, adică a nu lăsa să străbată prin ferestri și uși nici o dâră de lumină, începând cu ora 20 și până la ora 5.

Vitele refugiaților pot pășuna în pădurile statului. Un ordin ministeriat dă voie vitelor refugiaților să pășuneze în anumite păduri ale statului, însă numai până la 15 Iulie 1944.

Avem ministru nou la Agricultură. Zilele trecute a fost numit ministru al agriculturii d-l Petre Nemoianu. Instalarea i-s'a făcut în fața tuturor funcționarilor ministerului.

Nu vă sustrageți dela impozitul de 6 la sută. Din impozitul fost de 5 iar acum de 6 la sută se face plata hranei, echipamentului, armelor și muniției soldaților noștri, eari ne apără țara, familia, libertatea și proprietatea noastră. Deci plătiți-l cu dragă inimă, nu vă fie milă de acei câțiva lei și nu trageți hrana ostașilor noștri, că e păcat.

Sfinți români. D-l profesor Liviu Stan publică în Nr. 862 al ziarului „Țara” din Sibiu un articol cu acest titlu, în care arată că sfinți români nu sunt, decât Darius, Montanus și Nichita de Remesiana din veacul IV. și V. Mai înșiră apoi alți câțiva sfinți necunoscuți din veacul 14—19. Cauza că nu avem sfinți români este că ne-am despărțit de biserica Romei celei vechi. Cei trei sfinți ai noștri din veacul 4 și 5 sunt de pe vremea când încă eram catolici de rit latin.

Comuniștii irlandezi luptă împotriva religiei. Irlanda este o țară catolică, cum numai Italia, Spania, Franța și Portugalia mai sunt. Și anume dintre cei 2.971.992 locuitori 2.751.269 sunt catolici. Și acolo a început însă a se încuiba bolșevismul, care nu numai că lucrează cu toate puterile împotriva religiei, ci răspândește ateismul. Cele mai nouă știri ne aduc vestea că partidul comunist dă afară fără milă pe toți membri cari nu răspândesc cu toată hotărârea ateismul.

Poșta gazetelor

Oficiul parohial gr. cat. Petroman. Am primit banii pentru n-rii 13636 și 13634.

Păr. Liciniu Lucaciu Comșești. Noi am primit banii prin Oficiul Protopopes, nu i-am reținut noi din salariu. Gazeta Vă merge. Am repartizat banii așa cum ne-ați scris St. V.

4839 Brad Ștefan comerciant Repetăm: noi am trimis calendarul. Foarte probabil, că el s'a pierdut pe poștă. În caz că vom mai primi calendare returnate, Vă vom trimite altu.

Păr. Ion Peteanu Boușarul de sus. Am primit Lei 2500 în contul abonamentelor pe anul acesta.

Oficiul parohial Vulcan. Ziarele, pe cari abonații St. Voastre nu le-au primit, au fost trimise pe adresa fiecărui. De astăzi le merge pe adresa oficiului și astfel s'a lămurit situația. În viitor vor primi gazeta regulat.

Mitică Ionescu din Pref. Pol. Odessa anunță pe d-l Ionescu din Iași, că sunt la Blaj, Tr.-Mică, Poliția Gării.

Călugării basiliani din Obreja își vor deschide mănăstire la Blaj

Marele vlădică Inochentie Micu, ctitorul orașelului Blaj, a adus la Blaj pe primii călugări basiliani din ordinul „Sf. Vasile cel Mare”: Silvestru Calian, Gherontie Cotorea și Grigorie Maior, și i-a așezat în vechea mănăstire; azi aripa cea veche a liceului de băieți „Sf. Vasile”.

Desvoltarea acestui ordin călugăresc a fost însă împiedecată prin porunca împăratului Iosif al II-lea, care a împușinat numărul membrilor ordinului astfel, încât, în cursul timpurilor, membrii săi începură a se rări, până când n'a mai rămas decât unul la Blaj. Intre timp însă în Bixadul din nordul Ardealului s'au ivit călugării Atanasie Maxim, Leon Manu și Augustin Pop, cari au reinviat ordinul și au înființat case la Nicula, Moiseiu și Obreja.

I. P. S. Sa Dr. Valeriu Traian Frențiu, Episcop de Oradea și administrator apostolic al Arhidiecezei de Alba-Iulia și Făgăraș, a pus la dispoziția Ordinului Sf. Vasile 6 (șase) parcele din grădina mitropolitană, achitând pentru ele din caseta sa particulară, ca despăgubire domeniului mitropolitan, importanta sumă de aproape un milion Lei.

Deasemenea Capitulul Mitropolitan a cedat Ordinului Basilian, un teren de peste 6 jugăre, teren arabil situat lângă comuna Ciufud, peste râul Târnava Mare, foarte aproape de Blaj, cari împreună cu terenul amintit mai sus va servi instituțiilor pe care Ordinul Basilian le are sau le va avea în viitorul apropiat la Blaj, putându-se astfel muta Ordinul Basilian din nou la Blaj.

Iancu, te cheamă Ardealul

*Aspru ca și vremea,
Te-ai ridicat,
Ca un împărat,
Dintre moșii tăi batjocoriți,
Pentruca unind
Valahii din munți
Cu cei din câmpie,
Să scapi Ardealul de robie*

*De a groșilor prigoană
Nu ți-a fost teamă,
Ci te-ai sculat chemând
Poporul flămând
La luptă românească,
Pentru glia strămoșească
A Ardealului robit,
Batjocorit.*

*Munții s'au cutremurat
Sub pasul tău măsurat.
S'au adunat românii schingiuiți,
De muncă istoviți.
Tu cu moșii tăi din munți
Și cu cei dela plug
Ai scăpat Ardealul de jug.*

*Iancu, neamul tău de iobag
De tine eliberat
Te cheamă iarăși să-l aduni,
Să răsbuni
Hotarul din nou înstreinat.*

FRAGĂ TRANSILVĂNEANU

Mitică Ionescu din Iași din Prefectura Poliției Odessa, anunță pe Zănica V. Trofeu din Iași, că în prezent se află la Poliția de reședință Blaj.

Tipografia Seminarului — Blaj

Vieța noastră

Vieța noastră aici pe pământ, după cum spune psalmistul, este ca roaua, iar zilele omului ca floarea câmpului.

Trece vieța noastră fără de veste, trec anii nașterii ca un sunet și noi în călătoria noastră, cuprinși de griji deșarte, nu ne gândim la trecerea noastră. Trec zilele una după alta, se scurge vieța noastră, simțim cum pașii noștri se apropie de mormânt și noi tot stăm nepăsători și nu ne pregătim pentru ziua trecerii noastre de pe pământ.

Cuprinși de doruri deșarte, momiți de ispitele acestei lumi înșelătoare, stăm nepregătiți, stăm nepăsători în fața veșniciei...

O fraților, veniți să ne ridicăm privirea mai sus de văile pământului, să ne ridicăm gândul și cugetele noastre spre Isus Stăpânul vieții noastre, El este vieța și lumina noastră, El ne va ridica din pulberea pământului...

Vino, fratele meu, la Isus, până mai ești în putere, până nu îți slăbesc pașii tăi, până nu trec zilele vieții tale, că atunci va fi prea târziu.

Vino, frățioare, vină
La Isus ce dă lumină
El e vieța noastră vie
Și eterna bucurie...
Pulbere, deșertăciune
Sunt toate din astă lume
Dar Isus în veac rămâne
Vin' la El, frate creștine.

Jacob Suciu

Com. Valea-Largă, jud. Turda

Cărți nouă

Păr. Ioan Georgescu: *Poezii în rugăciune.* Biblioteca A. G. R. U. și U. M. C. Editura Sf. Nichita. 1943. Tipografia Grafika Nagyvárad. 260 pagini de format 20/14 cm. Prețul 5 pengő.

Păr. canonic Ioan Georgescu dela Oradea a cules aproape toate poeziile religioase apărute în literatura noastră și le-a retipărit în cartea aceasta, pe care a împărțit-o în două. Partea întâia cuprinde poeziile morții, iar partea doua ale celor în viață.

La sfârșitul volumului a adăugat un indice pe autori, precum și pe materii, spre a lăuzni căutarea.

Autorul adaugă în introducere că Ia Români poeziile religioase sunt mai puține și mai slabe decât cele patriotice și cele de dragoste, dar nu răspunde la întrebarea că oare pentru ce.

Strădania Păr. Georgescu este cât se poate de vrednic de laudă și aceasta carte n'ar fi permis să lipsească de pe masa nici unui cărturar român.

Ieromonahul Augustin A. Pop. O. Sf. V. *Rugăciunea sf. Rozar, scurte îndrumări,* cum trebuie să se facă. Editura Părinților Basiliani Blaj, Tipografia Seminarului. 64 pagini de mărimea 14/10 cm. prețul 25 lei.

Cărticica aceasta a apărut deja în ediția a treia, și anume în mai multe zeci de mii de exemplare. Semnă că o citește lumea bucuroasă. Precuvioșia Sa ne dă îndrumări și îndrumări asupra rugăciunii sf. Rozar și ne arată, cum se face de fapt rugăciunea aceasta atât de iubită de toată lumea. Ni se dau și 15 icoane sfințite cari ne arată cele 5 taine ale rozarului de bucurie, de durere și de mărire. Ne mai dă apoi și două cântări Marianae, una pusă pe note și pe urmă rugăciunea de consfințire către Preasfânta Fecioară, Regina sf. Rozar. Mai adaugă apoi și o icoană cu rugăciunile scurte ale sf. Rozar. Să cumpere aceasta cărticică toată lumea!

Franceza predă lecții, pregătește pentru liceu, bacalaureat și conversație. — Adresa str. Regele Ferdinand 18 etaj.

Nr. 154 (1-1)

Viorica Cosma din Iași anunță pe fratele ei Cosma Mihai din Reg. 2 Grăniceri că s'a refugiat din Iași, împreună cu mama, în com. Jidvei Nr. 127, jud. Tr.-Mică.